

Nr 390.

Av herr **Jonsson** i Skedsbygd **m. fl.**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 223, med förslag till lag om allmänna vägar *m. m.*

I Kungl. Maj:ts proposition nr 223 med förslag till lag om allmänna vägar stadgas i 36 § skyldighet för ägare av fastighet att om för vinnande av fri sikt, för vägs upptorkande eller för hindrande av snösamling å väg behov föreligger att träd eller buske borthugges eller att träd kvistas, eller om sådan åtgärd eljest påkallas i trafiksäkerhetens intresse, må, därest överenskommelse med fastighetens ägare icke kan träffas, vägsynenämnden föreskriva skyldighet för ägaren att inom viss tid ombesörja den erforderliga röjningen. Nämnden äger tillika föreskriva, att det område, föreläggandet avser, skall intill dess annorlunda bestämmes genom ägarens försorg hållas fritt från skymmande träd och buskar på sätt i beslutet närmare angives.

Uppkommer genom föreläggande, varom nu är sagt, avsevärd skada, skall väghållaren gälda ersättning med belopp, som bestämmes av vägsynenämnden.

Ifrågavarande bestämmelse utgör en kvarleva från naturaunderhållets bestämmelser, och man torde med fog kunna påstå, att denna fastighetsägarna åvilande skyldighet i och med vägväsendets övertagande av det allmänna både ur praktisk och rättslig synpunkt saknar berättigande.

Väghållningsdistrikten förfoga enligt nu gällande lag över en vägarbetarekår som sysselsättes med vägunderhåll, röjning och dikesrensning. Samma blir förhållandet om förevarande proposition av riksdagen antages. Det kan icke vara lämpligt att vid sidan om det röjningsarbete, som verkställes av distriktets vägarbetare, föreskriva att fastighetsägaren även skall utföra sådan röjning å sin egen mark. Bestämmelsen i fråga torde dessutom ge anledning till uppkomsten av tvister mellan markägaren och väghållaren, som kan undvikas. Därtill kommer att stadgandet i fråga ålägger jordägaren att utföra ett arbete, som i vissa fall kan bliva betungande, utan att ersättning härför skall utgå. Endast om *avsevärd* skada uppkommer skall fastighetens ägare kunna erhålla ersättning. Det kan icke synas riktigt att, då kronan övertager samtliga kostnader för vägunderhållet å de allmänna vägarna, fortfarande ålägga ägare av vissa fastigheter att utföra visst arbete utan att härför erhålla ersättning, eller nödgas tåla intrång utan att skadan regleras.

En ledamot av kammarkollegium har till denna § framfört liknande synpunkter samt påtalat att stadgandet, att ersättning skall utgå endast om *avsevärd* skada uppstår, synes alltför snävt. Bestämmelsen i fråga blir en

omdömesfråga från vederbörande vägsynenämnds sida, där fastighetsägaren icke har möjlighet att göra sin mening gällande.

Det synes oss som om bestämmelserna i förevarande § borde utformas så, att om i avsedda fall för fri sikts vinnande, för vägs upptorkning eller för förhindrande av snösamling å väg behov av röjning eller uppkvistning av träd föreligger, väghållaren bör utföra detta arbete. Uppkommer härigenom skada, skall väghållaren gälda ersättning med belopp, som, därest överenskommelse ej kan träffas, bestämmas på sätt i 23 och 24 §§ föreskrives.

Med stöd av vad sålunda anförts få vi hemställa,

att riksdagen måtte besluta sådan ändring i 36 § lag om allmänna vägar, att i denna § föreskriven röjning skall verkställas av väghållaren, att ersättning för skada skall utgå med belopp, som, därest överenskommelse icke kan träffas med markägaren, bestämmas på sätt i 23 och 24 §§ föreskrives, samt att utskottet måtte vidtaga den ändring i § i fråga, som härav föranledes.

Stockholm den 18 maj 1943.

Arvid Jonsson.

C. O. Carlsson.

Osc. Werner.

Th. Gardell.

J. V. Pettersson
i Norregård.

Per Persson,
Norrby.

G. Hedlund.

S. J. Andersson
i Vigelsbo.